

I går var det pinsedag. Pinsedag minner oss om det som skjedde da Gud sendte sin Ånd over apostlene i Jerusalem. Fra den dagen startet misjonenes tid. Evangeliet om Jesus skulle nå ut over hele vår jord. Det står mye om dette i Apostlenes gjerninger i Bibelen. Apostlenes gjerninger kunne like gjerne kalles for Den hellige Ånds gjerninger, for fortellingen om misjonen, hvordan kristne fortalte til andre om Jesus, om hvordan kirker og menigheter ble til, barn og voksne fikk opplæring i den kristne tro, det er alt sammen drevet fram av Gud ved hjelp av Den hellige Ånd.

Når vi i dag på andre pinsedag skal høre fra Bibelen, så legger vi merke til at i dette avsnittet fra Bibelen er ikke Den hellige Ånd nevnt. I alle fall kan det se slik ut med en gang. Men så skal vi høre etterpå at det som Jesus forteller egentlig handler om Den hellige Ånd, og hva Den hellige Ånd kan gjøre i våre liv og hvordan han virker i menigheten.

Dette hellige evangelium står skrevet i Joh 6:

Ingen kan komme til meg uten at Far som har sendt meg, **drar** ham, og jeg skal **reise ham opp** på den siste dag.

Det står skrevet hos profetene: Alle skal være **opplært av Gud**. Den som **hører på Far og lærer av ham**, kommer til meg. Men ingen har sett min Far. Bare han som er fra Gud, har sett Far. Sannelig, sannelig, jeg sier dere: **Den som tror, har evig liv.**

Slik lyder det hellige evangelium.

Det første jeg vil si noe om, er disse to livbøyene. En sort og en rød. Den røde har pinsens og Åndens farge. Den sorte er hva vi kan kalle livssynsnøytral – derfor sort.

Disse to livbøyene står for to vidt forskjellige prinsipp. Sett at dette var på havet. Alle var i havsnød. Da kastet jeg ut den sorte livbøyen. **(Kaste den sorte ut)** Det er god plass rundt den, og mange ville ganske sikkert gripe tak i den. Og mange ville se at her var det veldig mange som strømmet til, og de ville også følge de andre.

Men, la dere merke til noe rart? Den sorte livbøyen har ikke tau inn til båten. Hvis jeg kastet den sorte livbøyen, var det som for å si at dere får seile deres egen sjø, drive rundt på havet slik vind og strøm fører dere. Den sorte livbøyen er livssynsnøytral.

De som griper den mener at alle veier fører til himmelen. Ingen kan hindre dem i å mene dette. For dem er kristendom og islam og hinduisme og buddhisme ulike veier til den samme gud. Det hjelper ikke hva vi enn sier, så lenge de velger den sorte livbøyen er de håpløst fortaapt i sin egen villfarelse.

Men, husker dere hva vi leste i bibelteksten? Jesus sa: «Ingen kan komme til meg uten at Far som har sendt meg, drar ham.» Drar ham! Da må det jo være et tau i den andre livbøyen, den som har Åndens røde farge.

Nå kaster jeg denne. **(Kaste den røde livbøyen)** Den som griper tak i Åndens livbøye blir dradd inn til båten og tatt om bord fordi det er et tau i den. I dagens prekentekst sier altså Jesus: «Ingen kan komme til meg uten at Far som har sendt meg, drar ham, og jeg skal reise ham opp på den siste dag.» Gud er den som drar. Til dette har han sendt sin hellige Ånd. «Ingen kan komme til meg,» sier Jesus, «uten at Far som har sendt meg, drar ham.» Det betyr at vi må alle gripe den livbøyen som drar oss inn til Jesus, og vi må la oss taue inn.

På livbøyen står det et bibelsitat fra Joh 14,6: Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.» Vi har altså med den Gud å gjøre som vil frelse det enkelte mennesket. Det nytter ikke hva vi enn gjør, eller hvor vi vender oss, hvis vi ikke er knyttet fast til Jesus. Og er vi knyttet fast til Jesus, kan vi ikke samtidig klamre oss til den sorte livbøyen. De to prinsippene utelukker hverandre.

Så leste vi noe om at alle skal være opplært av Gud og at Jesus sa at den som hører på Far og lærer av ham, kommer til Jesus. Det minner om en gang Jesus spurte disiplene om også de ville gå bort? Det var på en tid mange forlot Jesus. Da sa Peter på vegne av alle: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds Hellige.» Joh 6,68f.

Kjære menighet. Frelse handler om evig liv. Vel er det sånn at livet her og nå er viktig, men enda viktigere er evigheten sammen med Jesus. «Den som tror, har evig liv,» sa Jesus. Jesus sa også: «Jeg skal reise ham opp på den siste dag.»

Å reises opp på den siste dag betyr at vi lever ennå i misjonens og kirkens tid. Men det kommer en siste dag, og det kommer en evighet der framme. En dag tar tiden og denne verden slutt. Da skal alle som er reddet og tauet inn få ta det riket i eie, der det ikke er smerte, der det ikke er noen død, der ondskapen og synden for evig er borte.

Mens vi er underveis. La oss fortsette med å bli opplært av Gud. I programmet deres har dere fått et ark. Det ligger ute på Bibel.no. Ta det som en inspirasjon til å bruke og å lære av Guds ord. Brettes det på en fornuftig måte, så får det plass i Bibelen. Det er en veiledning til bibellesning for folk med godt syn. Men tar vi fram lesebriller eller lupe, så går det an for oss andre også.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen